

Poas och Storbergskojan

Poas och Storbergskojan

I boken "Poas söner" beskriver Linnea Fjällstedt en fattig familjs kamp för överlevnad under tiden 1920-1940. I kojans vid Storberget levde de under ett decennium.

Johannes "Poas" Nilsson hade tillsammans med sin hustru Josefina odlat upp torpet Genberg. När hon dog blev han tvungen att överlåta torpet till annat folk, eftersom han inte hade några barn. Poas blev satt på undantag, s.k. fargång, på det egna torpet. När han var 66 år gammal flyttade även den 30-åriga Augusta Hamberg in i fargångsstugan. På fyra år föddes tre söner. Familjen utsattes för förföljelse och hån och för att komma undan detta flyttade de till kojans vid Storberget. Kojan hade från början bara tre väggar, men Poas byggde upp en fjärde vägg samt en ladugård för deras 2 kor och en ox. Man tog också upp några små odlingar. Poas var då 72 år gammal och Augusta var söndervärkt av sviter efter engelska sjukan.

I området finns också en tjärdal och några härdar.

En stig fram till platsen börjar vid x 7163759, y 1619108 (RT-90). Här kan man också parkera.

